

ВІД «СІМ
ДО СІМ

СОРОК»
«А»...

У парубоцькі весни Віктор Зозуля з Посникова сотні разів проходив повз оселю хрещеного батька Петра Глібовича Ревка і жодного разу серденько не йокнуло, адже тут виколисувалася його майбутня кохана дружина Таня. А Танечці в голову не прийшла думка, що поцілунок з батьковим хрещеником Віктором у сільському клубі під час довгенького і веселенького танцю «сім сорок» стане знаковим і у значній мірі напрокує подальшу життєву долю. Адже цей поцілунок наче благословив юнака і дівчину на стрічання і, зрозуміло, кохання. Безліч разів зливалися уста закоханих у жагучих поцілунках, але той перший – визначальний, як карб на серці.

Одне слово, млосні поцілунки завершилися велелюдним весіллям, на якому благословили молодят у щасливу сімейну мандрівку більш як три сотні гостей. Звісно, дарували Віктору і Тані гроші, а, як годиться, примовляючи, щоб діти були хороші.

Очевидно, ці побажання були настільки щирі, що недовзі почали матеріалізуватися: у 1997 році у подружжя народилася донька. Матуся у

своїх душевних нішах випещувала ім'я донечки – Настуся, однак Всевишній розпорядився по-іншому: оскільки дівчинка з'явилася на світ у день пам'яті апостола Андрія Первозванного, то її нарекли Адріаною.

А за два роки у сім'ї поповнення: бузько приніс синочка, якого на пару до донечки нарекли Андрієм. У 2002 році щедрий боцюн обдарував Зозулів синочком Артемом, якому ім'я, власне, дала п'ятирічна Адріана. Коли ж у 2004 році народилася дівчинка, то мама Таня реалізувала свою давню мрію і назвала її Анастасією. Тоді ж мимоволі звернула увагу, що імена дітей починаються на літеру А. Відтак, коли у 2005, 2007 та 2011 роках сімейство Зозулів поповнилося двома доньками і синочком, батьки не зрадили започаткованій традиції і нарекли їх відповідно Артуром, Ариною та Альбіною. До імені Альбіна доклала своїх лінгвістичних зусиль чотирирічна Арина, яка безперейміно дитячим лепетом пророчила: «Аля, Аля, Аля...»

До речі, саме Арина завдала батькам і родині клопотів, які заледве не призвели до трагічних наслідків: дівчинку

ледь вдалося поставити на ноги після однієї з прививок. До кінця віку свого і Зозулі, і Ревки молитимуться за здоров'я і благополуччя рятівниці – завідуючої фельдшерсько-акушерським пунктом у Борбині Руслани Мідик. Відтоді Руслана Василівна стала для них (та й для інших посниківчан) маяком-рятівником, до якого у важкі миті тягнуться зі своїми болями і тривогами.

Семеро братиків і сестричок Зозулів, яких батьки благословили незмірною любов'ю та ще й об'єднали імена першою літерою алфавіту, закутані атмосферою родинного затишку. У кожного свої мрії, хист. Скажімо, Адріана любить літературу, друкувалась у збірці кращих учнівських творів, цікавиться краєзнавством, Артем мріє стати будівельником; Андрій захоплюється спортом, Артур почав відвідувати підготовчий клас у Довгошиївській одинадцятирічці, уже трішки читає. Кожен бодай маленький успіх дітей – щедра порція надії і оптимізму батькам Тетяні Петрівні та Віктору Миколайовичу. У вирі сімейних клопотів і бабусі Надія Степанівна та Ірина Іллівна, дідусі Микола Михайлович і Петро

Глібович, який колись мав щастя хрестити майбутнього зятя. Частку життєвої мудрості у сімейку чималеньку вкравлює і прабабуся Ліза Василівна...

Танець «сім сорок» п'ятнадцятилітньої давності напроочив Тетяні і Віктору Зозулям сім діток-ангелочків, сім імен на букву «А». Але ж сім – це лише перша частина назви танцю, яку подружжю, так би мовити, вдалося сповна реалізувати. Залишається ще й друга. Очевидно, Тетяна Петрівна і Віктор Миколайович з приводу цього мають власну думку. Мабуть, вони сповна усвідомлюють, що крім милих їхньому серцю Адріани, Андрія, Артема, Анастасії, Артура, Арини, Альбіни словник імен доповнений не менш милозвучними Антоном, Анною, Архимом, Адамом, Анатолієм, Аллою, Алісою, Ангеліною, Антоніною... Чи вистачить їм життєвої снаги для поповнення своїх сім «А» - життя покаже. Як кажуть, на все воля Божа...

Віталій ТАРАСЮК.